

Den internationale Landbrugs-Konference i Rom 1905.

Paa Det kgl. danske Landhusholdningsselskabs Generalforsamling
d. 16. Decbr. 1905
gav Kammerherre *K. Schested* følgende Meddelelser om den
internationale Landbrugs-Konference.

Det var i min Egenskab af Medlem af Det kgl. danske Landhusholdningsselskabs Præsidium, at jeg af Landbrugsministeriet blev anmodet om at rejse til Rom som Repræsentant for Danmark ved en Konference, der efter Indbydelse af Kongen af Italien blev afholdt der fra d. 28. Maj til d. 7. Juni med det Formaal at tilvejebringe et internationalt Agerbrugsinstitut. Det er derfor ganske naturligt, at Præsidiet ønsker at give Selskabets Medlemmer nogle Meddelelser om Konferencens Forløb og Resultat.

Tanken om Oprettelsen af et internationalt Agerbrugsinstitut skyldes en Amerikaner ved Navn Lubin, der i Oprettelsen af et saadant Institut med en efter Formaalet afpasset Fundats ser et Middel til forbedrede Livsvilkaar for Menneskeheden gennem Agerdyrkernes økonomiske Emancipation. Lubin fandt Øre for sin Idé hos Kong Victor Emanuel III af Italien, der atter vandt Tilslutning hos Landenes Regeringer for Tanken om Afholdelsen af en international Konference i Rom til Forberedelse af den Lubin'ske Idés Realisation.

Ved Konferencen var repræsenteret 39 Stater ved ialt 113 Delegerede. Danmark var repræsenteret ved vor Minister i Rom, Greve C. Moltke og Taleren.

Konferencen aabnedes d. 28. Maj paa Kapitolium under Nærværelse af Kongen og Dronningen, samtlige Ministre, det diplomatiske Korps og — Lubin, der iøvrigt ikke var Medlem af Konferencen.

Aabningstalen blev holdt af Landbrugsministeren Luigi Rava.

D. 29. Maj samledes Konferencen under Udenrigsminister Tittonis Præsidium i Palazzo Corsini, i hvis Sale Konferencen de følgende Dage holdt sine Arbejds-møder, saavel Plenarmøder som Udvalgsmøder.

I Plenarmødet d. 6. Juni vedtoges følgende Fundats for det internationale Landbrugsinstitut:

Art. I.

Der oprettes et permanent internationalt Landbrugsinstitut med Sæde i Rom.

Art. II.

Det internationale Landbrugsinstitut bør være en Statsinstitution, i hvilken enhver tiltrædende Magt repræsenteres ved Delegerede efter sit Valg.

Instituttet bestaar af en Generalforsamling og af en permanent Komité, hvis S sammensætning og Hverv ere bestemte i følgende Artikler.

Art. III.

Instituttets Generalforsamling sammensættes af de tiltrædende Staters Repræsentationer. Hver Stat har i Generalforsamlingen — uden Hensyn til Antallet af sine Delegerede — Ret til et Stemmeantal, som angives ved den Gruppe, hvortil den hører og som er omtalt i Art. X.

Art. IV.

Generalforsamlingen vælger af sin Midte for hvert Møde en Præsident og to Vicepræsidenter. Møderne finde Sted paa den Dag, som bestemmes af den sidst stedfundne Generalforsamling og efter et Program, som foreslaas af den permanente Komité og vedtages af de tiltrædende Regeringer.

Art. V.

Generalforsamlingen har Overledelsen af det internationale Landbrugsinstitut. Den approberer de af den permanente Komité udarbejdede Forslag vedrørende Institutts indre Organisation og Virksomhed. Den bestemmer Udgifternes Totalbeløb, samt kontrollerer og approberer Regnskabet.

Den forelægger til Vedtagelse af de tiltrædende Regeringer enhver Ordning, som har en Forøgelse af Udgifter eller en Udvidelse af Institutts Hverv til Følge. Den bestemmer Dagen for Mødernes Afholdelse. Den affatter sit Regulativ.

Til Forhandlingernes Gyldighed udkræves Nærværelsen paa Generalforsamlingerne af et Antal Delegerede svarende til $\frac{2}{3}$ af de tiltrædende Staters Stemmeantal.

Art. VI.

Institutts eksekutive Magt beror hos den permanente Komité, som under Generalforsamlingens Ledelse og Kontrol udfører dens Beslutninger og udarbejder de Forslag, som ville være at forelægge den.

Art. VII.

Den permanente Komité sammensættes af Medlemmer, der udnævnes af de respektive Regeringer. Hver tiltrædende Stat repræsenteres i Komiteen af et Medlem. Dog kan en Stats Repræsentation overdrages en anden Stats Delegeret paa Betingelse af, at Medlemmernes effektive Antal ikke er ringere end 15.

Stemmevilkaarene ere i den permanente Komité de samme, som de, der ere angivne i Art. III for Generalforsamlingerne.

Art. VIII.

Den permanente Komité vælger blandt sine Medlemmer for et Tidsrum af 3 Aar en Præsident og en Vicepræsident, som kunne modtage Genvalg. Den affatter Regulativet for sin indre Forretningsgang, vedtager Institutts Budget, for saa vidt angaar de Pengemidler, som af Generalforsamlingen ere stillede til dens Raadighed, udnævner og afskediger sit Bureaus Embeds- og Bestillingsmænd.

Den permanente Komités Generalsekretær varetager Forretningerne som Generalforsamlingens Sekretær.

Art. IX.

Instituttet, der indskrænker sin Virksomhed til det internationale Omraade, vil faa følgende Opgaver:

- a) at samle, studere og udgive, saa hurtig ske kan, statistiske, tekniske eller økonomiske Oplysninger vedrørende Dyrkning, dyrisk og vegetabilsk Produktion, Handel med Landbrugsprodukter og de paa de forskellige Markeder opnaaede Priser.
- b) at meddele de Interesserede alle de ovenomtalte Oplysninger hurtigst muligt.
- c) at angive Arbejdspriser for Landarbejde.
- d) at bekendtgøre de nye Plantesygdomme, som maatte ud-bryde paa et hvilket som helst Sted paa Jorden med Angivelse af de angrebne Distrikter, Sygdommenes Gang og, saa vidt muligt, virksomme Midler til deres Bekæmpelse.
- e) at undersøge Spørgsmaal vedrørende Andels-Forsikrings- og Kreditvæsen for Landbruget under alle Former, og at samle og udgive de Oplysninger, som kunne være til Nytte i de forskellige Lande ved Organisationen af Andels-, Forsikrings- og Kredit-Institutioner i Landbrugets Tjeneste.
- f) at foreslaa, for saa vidt der maatte være Anledning der-til, de forskellige Regeringer Forholdsregler til Beskyttelse af Landbrugernes fælles Interesser og til Forbedring af disses Vilkaar, efter forud at have indhentet alle nødvendige Oplysninger, saasom Resolutioner vedtagne af internationale Kongresser eller andre Kongresser vedrørende Landbrug, af videnskabelige Institutioner i Landbrugets Tjeneste, Landbrugsselskaber, Akademier, videnskabelige Selskaber etc.

Alle Spørgsmaal, som vedrøre den enkelte Stats økonomiske, legislative eller administrative Interesser udelukkes af Instituttets Competence.

Art. X.

De Instituttet tiltrædende Stater inddeles i 5 Grupper i Henhold til den Plads, som hver Stat mener at burde tildele sig selv.

Antallet af de Stemmer, som hver Stat raader over og Antallet af Bidrags-Enheder fastsættes efter følgende 2 Progressioner:

Stats Grupper.	Stemmeantal.	Bidrags-Enheder.
I	5	16
II	4	8
III	3	4
IV	2	2
V	1	1

Bidrags-Enheden kan under ingen Omstændigheder overstige et Maksimum af 2500 Frcs.

Som Overgangsbestemmelse vedtages, at Bidrags-Enheden i de to første Aar ikke kan overstige 1500 Frcs.

Kolonier kunne paa Begæring af den Stat, hvortil de høre, tiltræde Instituttet paa samme Betingelser som de uafhængige Stater.

Art. XI.

Nærværende Convention ratificeres og Ratifikationerne udveksles saa snart som muligt ved Deponering hos den italienske Regering.

Ifølge et af et Udvalg udarbejdet Budget vil Institutts Udgifter — meget rundeligt beregnet — andrage 850,000 Frcs. om Aaret. Men da Kong Victor Emanuel har tilsagt et aarligt Bidrag til Udgifterne af 300,000 Frcs., bliver der til Ligning paa de deltagende Lande efter Fundatsens Art. X 550,000 Frcs.

Institutts Program indeholdes i Fundatsens Art. IX, om hvis 6 Punkter jeg skal bemærke følgende:

Punkterne a, b og c kunne ved første Øjekast synes kun at være af almindelig statistisk Natur og de angivne Opgaver at være de samme, som de i de forskellige Lande arbejdende statistiske Bureauer allerede forlængst ere i Gang med at løse. Dog vil man snart blive opmærksom paa, at om end de her angivne Opgaver ere af statistisk Natur, har Institutts Statistik det væsentlige og betydningsfulde Fortrin for den almindelige Bureaustatistik, at den er en Verdensstatistik,

hvis Resultater, udfundne paa et Grundlag, der gennem Telegraf og Telefon er skaffet tilveje fra Verdens tekniske, økonomiske og kommercielle Hovedpladser, og er bearbejdet efter Verdens mest fremskredne Metoder, med hidtil ukendt Hurtighed blive meddelte hver enkelt Landmand gennem hans Dagblad eller Landbrugsskrift, hvorved hans egen Opmærksomhed bliver vakt for forbedret Teknik paa Landbrugets forskellige Omraader, for Verdensmarkedets Priser o. s. v., medens hans Organisationsbestyrelser ville være i Stand til hurtigt og sikkert at udnytte de givne Vink.

Med andre Ord: Instituttets Statistik vil, som udtalt af en af Konferencens Ordførere, blive »en levende Statistik, som umiddelbart og direkte opmuntrer Landmanden til Handling«.

Ifølge Punkt d skal Instituttet modtage Oplysning om de rundt om i Verden opstaaende Plantesygdomme og ved Telegrafens Hjælp sprede Kendskab derom ikke alene til Regeringerne, men gennem Blade og Tidsskrifter direkte til alle Landbrugere i de Lande, der have sluttet sig til Instituttet. Bestræbelserne for at sikre Landmændene mod Indvandring fra fremmede Lande af ødelæggende Plantesygdomme ville herved utvivlsomt lettes og fremmes i høj Grad, og ogsaa Danmark vil kunne drage direkte Nytte af denne Side af Instituttets Virksomhed. Man vil lægge Mærke til, at Sygdomme hos Husdyrene ikke ere medtagne her. Flertallet af Konferencens Medlemmer nærrede Betænkelighed ved at paalægge Staterne Forpligtelse til at offentliggøre Udbrud af smitsomme Kreatursygdomme, vel nærmest under Hensyn til den usikre Grænse, som i visse Lande findes draget mellem Indførselsforbud af hygiejniske Grunde og Indførselsforbud med det Øjemed at hæve Prisen paa Indlandets Produkter.

Programmets Punkt e, der angiver Instituttets Stilling til Andelsvæsen, Forsikring og Kredit, er holdt i almindelige Udtryk og kan næppe ventes i en nærmere

Fremtid at ville afføde væsentlige Fordele for dansk Landbrug, der jo paa disse Omraader hører til de videst fremskredne. Naar denne Del af Programmet ikke er uddybet stærkere og ikke udformet mere præcist, er det ingenlunde af manglende Interesse paa Konferencen for disse Spørgsmaal. Tværtimod tør man vistnok sige, at største Delen af de Delegerede ansaa Udvikling paa disse Omraader for, nær sagt, det vigtigste af alt og nærrede det Haab, at en af Instituttets væsentligste Opgaver vilde komme til at ligge paa dette Felt. Men man erkendte, at Tanken om Andelsvæsenets Internationalisering endnu ikke var saa vidt moden, at der kunde stilles Instituttet den bestemte Opgave, at søge Tanken gennemført. Det tør maaske siges, at en Samvirken mellem Nationerne paa Andelsvæsenets Omraade først er mulig, efterhaanden som den første Betingelse for en saadan Samvirkens heldige Forløb, nemlig gensidig Tillid, er tilvejebragt mellem Landbrugerne i de forskellige Lande gennem Instituttets oplysende og samlende Virksomhed.

Heller ikke Programmets sidste Punkt f giver bestemte Holdepunkter for Bedømmelsen af, hvilken direkte Nytte Landmændene, specielt de danske, kunne have af Instituttets Virksomhed paa dette Omraade. Tiden vil vise, om Instituttet er i Stand til at erhverve sig den autoritære Stilling, som kræves for med Virkning at kunne foreslaa Regeringerne Forholdsregler til Beskyttelse af Landbrugernes Interesser og til Forbedring af deres Kaar.

Herefter skal omtales, hvilke særlige Foranstaltninger der fra dansk Side maa træffes, for at de Forpligtelser, som Indtrædelsen i Instituttet paalægger hver enkelt Stat, kunne fyldestgøres.

Først maa da undersøges, hvilke disse Forpligtelser ere. Herom kan siges, at den Virksomhed, der fordres af hver enkelt Stat, bestaar dels i Medvirken i Instituttets centrale Gerning i Rom, dels i Arbejde i selve det paa-gældende Land for at fremskaffe, ordne og nedsende de Oplysninger, som Instituttet skal bruge til Fyldestgørelse

af de forskellige Sider af sit Program, og for at modtage og i Landbrugets Interesse at udnytte Instituttets Meddelelser m. v.

Man venter, at hver Stat medvirker i den permanente Komité ved en Delegeret paa Stedet eller ved at overdrage et andet Lands Delegeret at varetage dets Interesser og udøve dets Stemmeret, hvilket sidste Alternativ dog næppe bør anvendes for Danmarks Vedkommende. Imidlertid, hvilket af de tvende Alternativer der end vælges, vil Ordningen af Forholdet til den permanente Komité være det første Skridt at foretage, efter at Konventionen er ratificeret og Staten har taget Sæde i Instituttet i den af de 5 Grupper (Fundatsens Art. X), i hvilken den tror at burde lade sig optage. Som allerede berørt, er det overladt til hver Stat frit at vælge, i hvilken Gruppe den vil indtræde, med Hensyn til hvilket Valg det dog bør nævnes, at der paa Konferencen var Enighed om, at Placeringen i Grupper ikke bør finde Sted alene efter Befolkningens Størrelse, men tillige efter andre Momenter, saasom navnlig Omfanget af det paagældende Lands Landbrugsinteresser, Størrelsen af dets Ind- og Udførsel, dets Rigdom o. s. v., alt i Forhold til Befolkningens Størrelse og Landets territoriale Udstrækning.

Det næste Skridt vil være at vælge et eller flere Medlemmer af Generalforsamlingen. Det blev under Forhandlingerne udtalt, at Medlemmerne af den permanente Komité ikke tillige kunne være Medlemmer af Generalforsamlingen, hvilket forøvrigt er en simpel Følge af, at denne sidste har den Opgave, at kontrollere og approbere Komiteens Regnskaber. For Danmarks Vedkommende vil der formentlig ikke være Anledning til at vælge mere end 1 Medlem af Generalforsamlingen. Hvor ofte denne bør træde sammen, er ikke bestemt i Fundatsen; det er overladt til selve Generalforsamlingen at fastsætte Tiden for næste Forsamlings Sammentræden. Det kan dog siges, at den almindelige Mening blandt Konferencens Medlemmer var den, at naar der nogen Tid, efter at den permanente Komité er begyndt at fun-

gere, afholdes en Generalforsamling til Vedtagelse af et Reglement for disse Forsamlinger og til Behandling af Komiteens Forslag til Instituttets indre Ordning, vil der næppe være Anledning til at holde Generalforsamling hyppigere end hvert 3. eller 4. Aar.

Dette er, hvad der formentlig er at foranstalte med Hensyn til den danske Stats Medvirken i Instituttets centrale Gerning i Rom. Hvad angaar Arbejdet herhjemme for paa den ene Side at fremskaffe og paa den anden Side at modtage og udnytte Instituttets Materiale, da lader sig derom ikke paa nærværende Tidspunkt sige andet og mere end, hvad der fremgaar af Fundatsens ofte nævnte Artikel IX, der i store Træk angiver Instituttets Funktioner. Før end den permanente Komité i Detaillerne har udarbejdet Instituttets Arbejdsplan og denne er bifaldet af Generalforsamlingen, vil en nærmere Præcisering og Ordning af Arbejdet herhjemme ikke kunne finde Sted. Men allerede nu kan det siges, at om end der sandsynligvis paa enkelte Omraader vil udkræves nye Former og Metoder for Materialets Tilvejebringelse og Bearbejdelse, vil Arbejdet for Danmarks Vedkommende væsentlig lettes gennem det høje Standpunkt, som den videnskabelige og praktiske Statistik og Landbrugsorganisationen indtager hos os.

Spørger man nu sluttelig, om Danmark vil have nogen Fordel af at indtræde som Medlem af det internationale Landbrugsinstitut, skal herom først anføres, at Danmark, der i eminent Forstand er et agerdyrkende Land og hvis fremragende Stilling paa visse agrikulturelle Omraader er anerkendt overalt, maa føle sig opfordret til ikke at unddrage sig Arbejdet paa en Opgave, om hvis Løsning saa at sige alle Kulturstater have forenet sig, en Opgave, der direkte sigter til Forbedring af Agerdyrkernes økonomiske Stilling ved praktiske Foranstaltninger og som ifølge talrige Udtalelser under Konferencens Forløb tillige indeholder Spirer af betydelig Værdi til et Arbejde for fredelig Afgørelse af Nationernes Mellemværender. Deltagelse i et internationalt Arbejde af denne

Natur er i og for sig en reel Værdi for den danske Stat som for alle andre deltagende Stater. Men dernæst er der næppe nogen Tvivl om, at Instituttets Arbejde, saaledes som det er planlagt i Institutfundatsens 9. Artikel, vil kunne give Landmændene Lejlighed til deraf at drage direkte økonomisk Fordel. Ganske vist vil dette ikke i samme Grad være Tilfældet for alle Landes Landbrugere, og navnlig tør det vel siges, at danske Landmænd høre til dem, der ved egen Hjælp gennem den saa lykkelige gennemførte faglige Organisation allerede til en vis Grad udnytte de Midler, som det internationale Institut maa anvende for »som et mægtigt Oplysnings- og Sammenlutnings-Center at klarlægge for Landbrugerne i alle Lande, hvilke deres økonomiske Interesser ere under visse givne Forhold, hjælpe og beskytte Landmændene, der leve under isolerede Forhold og i Ukendskab til de Love, der ordne Produktionen og Produkternes Omsætning, og som derfor ligge under i Kampen med Verdens mægtige Handels- og Finansorganisationer«. Visselig passer dette af en af Konferencens Ordførere fremsatte Billede af Landbrugernes kulturelle og intellektuelle Standpunkt ikke paa danske Landmænd, men dette udelukker selvfølgelig ikke, at Instituttets Virksomhed kan komme disse til Nytte; maaske kan det endog med Rette siges, at Betingelserne for at kunne udnytte de af Instituttet indsamlede, bearbejdede og uddelte Oplysninger i størst Omfang ville være til Stede hos de Nationer, hvis agerdyrkende Befolkning staar højest i kulturel Henseende.

I Betragtning af samtlige Omstændigheder og under Hensyn til, at Bekostningen for Danmarks Vedkommende næppe vil overstige 5000 Kr. aarlig, have de Delegerede indstillet til den danske Regering, at Konventionen tiltrædes.

Jeg kan tilføje, at Regeringen har tiltraadt denne Indstilling og opført det fornødne Beløb paa Forslaget til Finanslov for næste Aar.
